

עפ"ג 10827/08/23 - אלון גברילוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 פברואר 2024

עפ"ג 10827-08-23 גברילוב נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, נשיא [אב"ד]

בטינה טאובר, סגנית נשיא

לובנה שלאעטה חלאילה

אלון גברילוב ע"י ב"כ עו"ד ג'קי סגרון

מערער

נגד

מדינת ישראל

משיבה

פסק דין

הנשיא רון שפירא [אב"ד]:

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בחיפה (סגנית הנשיאה כב' השופטת טל תדמור-זמיר) שניתן בת"פ 6249-09-21 ביום 9/7/23.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הטרדה מינית והתנכלות (ריבוי עבירות), פגיעה בפרטיות (ריבוי עבירות), סחיטה באיומים והחזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין.

נגזרו עליו 40 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 5.7.21 עד יום 20.07.21; מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה לפי סעיפים 3-5 לחוק למניעת הטרדה מינית או עבירה של פגיעה בפרטיות או עבירה של סחיטה באיומים; מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי כי לא יעבור עבירה לפי סעיף 214 לחוק העונשין (פרסום והצגת תועבה), על חלופותיו; פיצוי בסך של 3,000 ₪ לכל אחת מ-178 נפגעות העבירה מושא האישום הראשון ופיצוי בסך של 5,000 ₪ למתלוננת באישום השני.

כתב האישום:

על פי החלק הכללי לכתב האישום, לכל הפחות מחודש אוקטובר 2020 ועד למעצרו של המערער ביום 5.7.21 הפעיל המערער 4 חשבונות משתמש באפליקציית טלגרם ו-3 חשבונות ברשת החברתית אינסטגרם, תחת שמות שונים, כמפורט בכתב האישום.

האישום הראשון: ביום 7.10.20 יצר הנאשם/המערער ערוץ טלגרם בשם "ישראליות זה מותג" וביום 9.10.20 יצר שתי קבוצות נוספות בטלגרם הקשורות לערוץ זה. מטרתה של אחת הקבוצות שיצר הייתה לאפשר שיח משתמשים

בנוגע לערוץ ומטרתה של הקבוצה השנייה הייתה לסייע לנאשם לאתר זהותן של צעירות ישראליות שתוכן המתמקד במיניותן הופץ במרשתת אך זהותן לא הייתה ידועה. הנאשם שלט בתכנים שפורסמו.

עד ליום 11.7.21 הצטרפו לערוץ ולקבוצות הנוספות שיצר הנאשם לפחות כ- 15,000 משתמשי טלגרם והופצו בהם למעלה מ-10,000 תמונות וסרטונים המכילים תוכן מיני של נשים ישראליות, בנסיבות שיש בהן כדי לבזותן ולהשפילן, בין היתר כשהן מבצעות אקטים מיניים, והכל ללא הסכמתן וללא ידיעתן. בחלק מהמקרים גם פורסמו פרטי זיהוי של הנשים באופן שמאפשר יצירת קשר עמן. הנאשם הגדיר את הקבוצות כך שיהיו פתוחות להצטרפות בפני כלל משתמשי הטלגרם ויאפשרו צפייה בתוכן אף ללא הצטרפות אליהן.

בנוסף, הנאשם הקים שרת בשירות דיסקורד שהכיל תכנים מיניים שבהם נראות צעירות ישראליות בעת ביצוע אקטים מיניים או תמונות המתמקדות במיניותן ובכל פעם שהשרת הוסר על ידי דיסקורד, הנאשם הקימו מחדש, כך מספר פעמים. הנאשם אף פרסם קישורים לשרת הדיסקורד במטרה לחשוף את השרת לקהל הרחב ולמכור גישה למאגר מקוטלג ומסודר של תמונות וסרטונים של מאות צעירות ישראליות. בנוסף, הנאשם פרסם את פרטי הזיהוי של הנשים, לרבות שמן המלא, באופן שאפשר יצירת קשר עמן.

ביום 11.4.21 פרסם הנאשם בערוץ הטלגרם קישור לבוט, ואפשר גישה בלתי מוגבלת לתוכן שנמצא בבוט שכלל, בין היתר, תכנים מיניים של צעירות ישראליות כשהן בעירום או במהלך אקטים מיניים, לצד פרטים מזהים שלהן מהרשתות החבריות, והכל ללא הסכמתן וללא ידיעתן.

במהלך התקופה הרלבנטית פרסם הנאשם מאות תמונות וסרטונים המתמקדים במיניותן של לכל הפחות 152 צעירות ישראליות. בנוסף, פרסם תצלומים ופרטים אישיים, לרבות דרכי קשר והתקשרות של לכל הפחות 168 צעירות ישראליות, כמפורט בנספח לכתב האישום והכל ללא ידיעתן או הסכמתן. בעקבות מעשים אלה נגרמו לנשים נזקים משמעותיים, ובין היתר, נזקים נפשיים של דכאון וחרדה, חשש לצאת למרחב הציבורי. בנוסף, סבלו הנשים מההטרדות מיניות רבות בעקבות הפרסום, לעיתים אף מחוץ למרחב הווירטואלי.

האישום השני: במהלך חודש דצמבר 2021, פנתה ל', ילידת 1998, אל הנאשם בטלגרם, בבקשה שיסיר מהערוץ שניהל, תוכן מיני בו היא מופיעה, והתוכן הוסר. ביום 31.12.21 פנתה ל' אל הנאשם פעם נוספת, בבקשה להסיר תוכן מיני נוסף. בהמשך, יצר הנאשם קשר עם ל', מפרופיל טלגרם בשימוש, ודרש כי תשלח לו סרטון שבו היא מאוננת, כתנאי להסרת הסרטון המיני שבו היא נראית.

האישום השלישי: במועד מעצרו החזיק הנאשם במכשיר הטלפון הנייד שלו למעלה מ-5,400 תמונות וכ-192 סרטונים, המכילים חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים, לרבות סרטים ותמונות שמציגים יחסי מין בין קטינים וקטינות, לרבות מעשי סדום, תמונות של קטינים בעירום מלא או חלקי ותקריב של איברי המין, תיעוד ילדים רכים בעת אינוס חלקי או מלא.

גזר הדין של בימ"ש קמא:

בטרם נגזר דינו הורה בית משפט קמא כי יוגש תסקיר של שירות המבחן בעניינו. צוין כי מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם בן 22, התגייס לצבא כלוחם ושחרר מספר חודשים לפני תום שירותו על רקע ביצוע העבירות נשוא דיונו. מהתסקיר עלה כי הנאשם בעל אישיות בלתי בשלה, בעל דימוי עצמי נמוך וסובל מחרדה חברתית. כן עלה כי הפגין אמפטיה כלפי הנפגעות והכיר בפגיעה בהן ובהשלכותיה, אך ניכר כי הוא מנסה להפחית מתחושת האשם שעולה בו על ידי תגובות של ניתוק רגשי ועיוותי חשיבה כגון הסרת תוכן לבקשת נפגע עבירה. הערכת מסוכנותו המינית הינה נמוכה, והומלץ לשלבו במרכז ייעודי לטיפול בעברייני מין. בתסקיר משלים שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע נכונות להשתלב בתכנית טיפולית במרכז לשיקום מונע. שירות המבחן העריך כי לשליחתו של הנאשם לכלא תהיינה השלכות קשות על סיכויי שיקומו, וכי על רקע הערכת המסוכנות המינית, יש להעדיף אפיק טיפולי ולשלבו בתכנית לשיקום מונע במסגרת צו מבחן למשך 18 חודשים, לצד מאסר בעבודות שירות, לתקופה המקסימלית האפשרית.

בימ"ש קמא קבע כי כל אישום מהווה "אירוע אחד" שבגינו יש לקבוע מתחם ענישה נפרד.

באשר לאישום הראשון נקבע כי הנאשם ביצע עבירות בהיקף נרחב הן מבחינת מספר נפגעות העבירה (178 נשים, מהן 4 קטינות), הן מבחינת כמות התכנים שהוא פרסם (למעלה מ-10,000 תמונות וסרטונים), הן מבחינת משך ביצוע העבירות (כ-9 חודשים), הן מבחינת היקף החשיפה (למעלה מ-15,000 משתמשים בערוצי הטלגרם) והן מבחינת השימוש במספר יישומים שונים, תוך הפעלת מספר חשבונות ויצירת מספר קבוצות, במספר פלטפורמות, שבהן הייתה לו שליטה מלאה בתכנים.

בית המשפט קמא נתן דעתו לכך שהנאשם לא הסתפק בפרסום התכנים, אלא אף פרסם את זהות הנשים שנצפות בתמונות ובסרטונים ואת פרטי ההתקשרות עמן, ובכך העצים את הפגיעה בנפגעות העבירה ובפרטיותן. כן נלקחו בחשבון השיטתיות, התכנון והתחכום שנלוו למעשיו של הנאשם והעובדה כי אף לאחר ששרת שהקים הוסר פעמים מספר, הנאשם שב והקימו מחדש, בכל פעם תחת שם אחר, תוך ביצוע פעולות שנועדו לחשוף אותו לקהל רחב יותר.

בית המשפט קמא ציין כי הוא ער לכך שאופן השגת התכנים המיניים אינו ידוע, ולכך שהנאשם לא הואשם בהפצה הראשונית של אותם תכנים, אולם אין בכך כדי לגרוע מחומרת מעשיו. שכן עיקר העבירה שבה הורשע הנאשם - פרסום התכנים ללא הסכמת הקורבנות, ואין משמעות האם התכנים פורסמו קודם לכן אם לאו. צוין כי הקדמה הטכנולוגית מאפשרת קלות הפצה והדבר מוסיף לחומרת המעשים. תכנים שמופצים ברשת הווירטואלית כמעט שאינם ניתנים למחיקה או להעלמה, ומרגע הפצתם אין עוד שליטה על היקף התפוצה שלהם, ומכאן שהנזקים הנגרמים מההפצה אינם הפיכים.

באשר לנזקים שנגרמו לנפגעות העבירה צוין כי מ-42 הצהרות נפגעות עבירה עולה כי בעקבות הפרסום נפגעות העבירה חוו הטרדות מצד גברים ותחושות של השפלה, בושה ומחשבות אובדניות. חלק מהנפגעות דיווחו על אובדן הביטחון העצמי, חרדות, קשיים בתפקוד, חשש מהיציאה למרחב הציבורי, קשיי שינה, קושי ביצירת קשר עם המין השני, קשיי השתלבות בתעסוקה ועוד. חלק מהנפגעות נזקקו לטיפול נפשי, לרבות טיפול תרופתי. צוין כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן גבוהה. לכן נקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6-2 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים

בנוגע לאישום השני נקבע כי הנאשם אמנם נענה לבקשת המתלוננת והסיר את התוכן המיני, ברם בהמשך התברר כי קיים תוכן מיני נוסף שבו נחזית המתלוננת בקבוצות נוספות שהפעיל הנאשם. הנאשם פעל בתחום כשיצר עם המתלוננת קשר מפרופיל מזויף, והדבר מהווה נסיבה לחומרה. נקבע כי בנוגע לאישום השני מתחם הענישה נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

באשר לאישום השלישי נקבע כי כאשר מדובר בקטינים, גדל משקלם של הערכים המוגנים ונוסף להם ערך של הגנה על כבודם של הקטינים, על פרטיותם, על שלומם הפיזי והנפשי והגנה עליהם מפני ניצול ופגיעה. בפסיקה נקבע כי צריכת חומר תועבה של פורנוגרפיית קטינים עלולה לעודד את השוק להוסיף ולייצר חומרים כאמור, דבר שכרוך בפגיעה פיזית ומינית בילדים. ניתן משקל להיקף החומר שהנאשם החזיק - למעלה מ-5,400 תמונות וכ-192 סרטונים, שהכילו חומרי תועבה ובהם דמותם של קטינים שמקיימים יחסי מין, לרבות מעשי סדום, תמונות בעירום מלא או חלקי, תקריב של איברי מין, ותיעוד ילדים רכים בעת אינוס חלקי או מלא. ניתן גם משקל לכך שהנאשם החזיק את הקבצים בטלפון הנייד שלו, ובכך הפך את החומר לזמין הן לצפייה והן להפצה ולכן יש בכך משום נסיבה לחומרה. נקבע כי מתחם הענישה לגבי האישום השלישי נע בין 3-6 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

באשר לשיקולים לזכותו של הנאשם צוינו שיתוף הפעולה שלו בשלב החקירה, הודאתו בכתב האישום המתוקן שחסכה עדויות של עשרות מתלוננות וכן זמן שיפוטי יקר, היעדר הרשעות קודמות, הערכת מסוכנות מינית נמוכה ושילובו של הנאשם בהליך טיפולי.

עם זאת, נקבע כי אין די בשיקולים הנ"ל כדי להצדיק את אימוצה של המלצת שירות המבחן וכדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, שכן אין די בהליך שיקום קצר מועד, שהסתיים לפני למעלה מחצי שנה, כדי ללמד שהנאשם השתקם או שקיים סיכוי של ממש שהוא ישתקם. מעיון בתסקירים עלה כי הגם שהנאשם הודה במיוחס לו ואף הפגין אמפתיה כלפי הנפגעות, התרשמות שירות המבחן הייתה שהנאשם התקשה לקבל אחריות על מעשיו ופעל בנייתוק רגשי, מתוך עיוותי חשיבה ככלי להפחתת תחושות האשמה בגין ביצוע העבירות. כן עלה מהתסקיר כי גם שירות המבחן התלבט בטרם המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן לצד מאסר בעבודות שירות. מכל מקום המלצת שירות המבחן הינה כלי עזר בלבד בידי בית המשפט, ובית המשפט אינו מחויב לה.

אשר לגילו של הנאשם צוין כי העבירות שבהן הורשע הנאשם מבוצעות לעתים קרובות על ידי בני נוער או אנשים צעירים ולכן יש לתת משקל מוגבל לגילו הצעיר של הנאשם.

בימ"ש קמא קבע כי האיזון הראוי בין חומרת מעשיו של הנאשם (האינטרס הציבורי) ובין החשש מהשפעות המאסר על הנאשם (אינטרס הנאשם) מוביל לכך כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו.

בסיכומו של דבר העונש שנגזר: מאסר בפועל לתקופה של 40 חודשים בניכוי ימי המעצר; מאסר על תנאי לתקופה

של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיפים 3-5 לחוק למניעת הטרדה מינית או עבירה של פגיעה בפרטיות או עבירה של סחיטה באיומים; מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 214 לחוק העונשין, על חלופותיו; פיצוי בסך של 3,000 ₪ לכל אחת מ-178 נפגעות העבירות מושא האישום הראשון ופיצוי בסך של 5,000 ₪ למתלוננת באישום השני.

טענות הצדדים בערעור:

הערעור מופנה נגד רכיב המאסר בפועל וגובה הפיצוי. המערער טוען כי בימ"ש קמא שגה כאשר החמיר עמו ולא נתן משקל ראוי להיותו אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. בעת ביצוע העבירות המערער היה בן 19, חייל מצטיין בשירות סדיר כלוחם, והתכוון להמשיך בלימודים לאחר שחרורו מהצבא.

לא ניתן משקל לעובדה כי שליחתו של המערער למאסר תהיה בעלת השלכות הרסניות, ולפי דו"ח ועדת דורנר יש להעדיף שיקום עבריינים מחוץ לכתלי הכלא בשל ההשפעה השלילית של מאסר בפועל על הכלואים בבתי הכלא. נטען כי ממועד ביצוע העבירות בשנת 2020 לא נפתח נגד הנאשם תיק פלילי נוסף וכך גם בעברו של המערער. המערער הודה, לקח אחריות ובכך חסך עדויות של כ-200 עדים וחסך מזמנו של בית המשפט, זאת מבלי שניתנה לו כל הבטחה עונשית כלשהי וללא אופק עונשי. נטען כי שגה בית המשפט קמא שלא נתן משקל מכריע להליך הטיפולי המשמעותי שעבר הנאשם ולהמלצת שירות המבחן לפיה הומלץ על ענישה שיקומית.

המערער טוען כי לא ניתן משקל ראוי להערכה כי מסוכנותו המינית נמוכה ולכך כי המרכז להערכת מסוכנות מינית המליץ על שילובו במרכז ייעודי לטיפול בעברייני מין. נטען כי לא ניתן משקל לנסיבותיו האישיות של המערער כפי שבאו לידי ביטוי הן בתסקירים והן בהערכת המרכז למסוכנות מינית שם נאמר שהמערער מופנם, בשונה מבני גילו, ללא קשרים חברתיים, ללא קשרים מיניים וללא התנסות במין וכי מדובר בבחור שחי בבדידות קשה עם קשיי סוציאליזציה קשים. נטען כי שגה בית המשפט קמא שלא נתן משקל לכך שהמערער אינו המפיץ הראשוני, לא הכיר אף אחת מהמתלוננות, לא ידע את גילן, חלק מהתמונות הופצו ברשת ע"י המתלוננות עצמן, המערער לא פרץ לטלפונים אלא ליקט תמונות שהיו ברשת והמפיצים הראשיים לא נעצרו.

לטענת המערער, לא ניתן משקל ראוי לכך שהודה לראשונה בחקירתו במשטרה, שיתף פעולה באופן מלא עם חוקריו, הביע צער וחרטה עוד בשלב החקירה, מסר נתונים לגבי חשודים/מעורבים אחרים והציע לסייע כדי למזער את הנזקים. המערער עובר הליך טיפולי אינטנסיבי מזה כשנה, נרתם להליך הטיפולי, קיבל אחריות לביצוע העבירות, הפגין אמפתיה כלפי הנפגעות והכרה בפגיעה בהן. המערער היה עצור משך למעלה משבועיים לראשונה בחייו ואחר כך שהה בתנאים מגבילים קשים משך למעלה משנתיים. נטען כי שגה בימ"ש קמא משלא חרג ממתחמי הענישה מטעמי שיקום. נטען כי לא ניתן משקל לעדויות האופייניות בעניינו של המערער. נטען כי כמו בעניין רכיב המאסר כך גם בעניין גובה הפיצוי הכספי החמיר בימ"ש קמא עם המערער. נטען כי המערער בחור צעיר ולא יכול לעמוד בתשלום הפיצוי הגבוה שהושת עליו, ודאי אם ירצה מאסר בפועל בכלא. מבוקש להקל בעונשו באופן משמעותי ולהשית עליו את העונש שהומלץ על ידי שירות המבחן, מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, וכן לקבל את הערעור לגבי גובה הפיצוי מפאת חסרון כיס ומיהותו של המערער.

מנגד טענה המשיבה כי המערער הודה בכתב האישום המתוקן ובכך שמדובר בקבוצות שהמערער יצר וניהל בעצמו במשך חודשים. זה לא היה מקרה חד פעמי אלא קבוצות ותשתית להפצת תמונות וסרטונים של נפגעות רבות, צעירות ישראליות. מדובר בתכנים מיניים מגוונים. נטען כי העונש שהוטל על המערער חורג לקולה ממדיניות הענישה בעבירות אלו. אלמלא נסיבותיו האישיות של המערער היה מוגש ערעור על קולת העונש. התופעה של הפצת תמונות וסרטונים מיניים של צעירות ישראליות היא תופעה נפוצה וקלה לביצוע שקיים קושי רב להילחם בה, בעלת פוטנציאל נזק הרסני ממשי, במיוחד במדינה קטנה כמו ישראל שבה כולם מכירים את כולם. בתי המשפט התייחסו לעבירות מסוג זה וקבעו שיש מקום להעלות את רף הענישה. היום הענישה חמורה וכוללת מאסרים משמעותיים. מדובר פה על 178 נפגעות. המערער הודה בכתב אישום מתוקן בריבוי עבירות של הטרדה מינית וכן בסחיטה באיומים, סחיטה מינית של אחת מהנפגעות והחזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין. המערער הקים וניהל מספר ערוצים וקבוצות בטלגרם בהם הפיץ למעלה מעשרת אלפים תמונות וסרטונים מיניים שכללו לרוב גם את תצלום הפרופיל האישי של הקורבנות מרשתות חברתיות, כך שניתן יהיה לזהות אותן. כך הוא הוכיח שמדובר בצעירות ישראליות אותנטיות שאפשר להתחקות אחריהן. 15,000 משתמשי טלגרם נחשפו לתכנים האלה. 178 נפגעו, מתוכם 4 קטינות במועד ההפצה. כמו כן, נפגעת אחת פנתה אליו בבקשה שיסיר תוכן מיני שבו היא נחזית והמערער דרש ממנה שתשלח לו סרטון בו היא מאוננת כתנאי להסרת הסרטון. בנוגע לאישום השלישי, המערער החזיק במכשיר הטלפון הנייד שלו למעלה מ-5400 תמונות ו-192 סרטונים שמכילים חומרי תועבה ודמויות של קטינים. מעשי המערער חמורים ופגעו בנפגעות העבירה, בכבודן, בצנעת הפרט שלהן. בלחיצת כפתור המערער חרץ את גורלן של נפגעות העבירה והפך אותן בעל כורחן לאובייקט מיני. הוא ביצע את העבירות באופן שיטתי, מתוחכם ומתוכנן ובהיקף נרחב. לבית המשפט הוגשו 42 תצהירים של נפגעות עבירה שמפורטים בהם נזקים רבים. שרשרת ההפצה גורמת לזה שהנזק גדל ומתעצם, גם אם המערער אינו המפיץ הראשוני של התוכן.

לטענת המשיבה, בימ"ש קמא שקל את נסיבותיו האישיות של המערער ולכן החליט לגזור את העונש ברף התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו על בסיס הפסיקה שהוגשה לו. העונש שנקבע מבטא את האיזון הראוי בין חומרת מעשיו של המערער והאינטרס הציבורי לבין החשש מהשפעות המאסר על המערער והאינטרס הפרטי של המערער. לא מדובר בעבירה חד פעמית. המערער במשך 9 חודשים עסק בניהול קבוצות שפגעו בהרבה נשים. בימ"ש קמא שקל את הנסיבות והקל בעונשו של המערער נוכח הנסיבות האישיות. העונש הכספי שהוטל הוא סמלי ביחס לכמות העבירות. כל נפגעת קיבלה פיצוי של 3,000 ₪ שלא מכסה את הנזק שנגרם לכל אחת מהנפגעות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת תיק בימ"ש קמא אציע לחברותי להרכב לדחות את הערעור שכן לא מצאתי מקום להתערב בגזר הדין של בימ"ש קמא.

יצוין כי נתתי דעתי לכך שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש שהושת על נאשם, אלא במקרים חריגים, שבהם נפלה בגזר הדין טעות מהותית או שיש בעונש שנגזר משום חריגה קיצונית מרמת הענישה המקובלת [ראו: ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אסווד (24.02.2022)]; ע"פ 1242/97 גרינברג נ' מדינת ישראל (03.02.1998); ע"פ 6992/08 כץ נ' מדינת ישראל (12.10.2009); ע"פ 1964/14 שימשילשווילי נ' מדינת ישראל (06.07.2014); ע"פ 4302/18 ספיר בוקשטיין נ' מדינת ישראל (21.01.2019); ע"פ 8435/17 דוד

נפתלי נ' מדינת ישראל (07.04.2019); ע"פ 6522/15 **חאג' נ' מדינת ישראל** (25.5.2016); ע"פ 7716/14 **אבו סעיפאן נ' מדינת ישראל** (27.4.2015).

בכל הנוגע לאישום הראשון - כפי שציין בימ"ש קמא, הפצת תמונות וסרטונים מיניים של אדם ללא הסכמתו מהווה פגיעה בצנעת הפרט שלו, בפרטיותו, הלבנת פניו וביזויו ברבים וכן פגיעה בזכויות הבסיסיות לפרטיות, לכבודו ולשמו הטוב [רע"פ 1024/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.03.21); ע"פ 5090/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.11.2018)]. על רקע זה נחקק סעיף 3(א) (5א) לחוק למניעת הטרדה מינית, הקובע הטרדה מינית כפרסום צילום משפיל או מבזה, המתמקד במיניותו של קורבן העבירה. חקיקה זו מבטאת את ההכרה בכך שהמרחב הווירטואלי מהווה כר פורה לפגיעה מינית, המאפשר הפצת תמונות פוגעניות בתפוצה בלתי מוגבלת, אשר יש בה כדי להסב פגיעה מתמשכת ובלתי הפיכה לקורבן [רע"פ 1024/21 הנ"ל]. עבירות מסוג זה ראויות לענישה מחמירה לאור הפגיעה הקשה בקורבנות הנלווית לביצוע העבירות ובשים לב לכך שלא פעם האפשרות לאתר את העבריין מוגבלת. לכן יש להרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוע מעשים אלה.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, כפי שציין בימ"ש קמא, המערער ביצע עבירות בהיקף נרחב, הן מבחינת מספר נפגעות העבירה, הן מבחינת כמות התכנים שפרסם, הן מבחינת משך ביצוע העבירות, הן מבחינת היקף החשיפה והן מבחינת השימוש במספר יישומים שונים, תוך הפעלת מספר חשבונות ויצירת מספר קבוצות, במספר פלטפורמות, שבהן הייתה לו שליטה מלאה בתכנים. המערער אף לא הסתפק בפרסום התכנים, אלא אף פרסם את זהות הנשים שנצפות בתמונות בסרטונים ואת פרטי הקשר עמן בדרך שהעצימה את הפגיעה בנפגעות העבירה ובפרטיותן.

ניתן לראות את הפגיעות, הביזוי וההשפלה של נפגעות העבירה כעולה מדבריהן אשר פורטו בהצהרות נפגעות העבירה שהוגשו לבימ"ש קמא (מוצג ת/1). בימ"ש קמא הדגיש את השיטתיות, התכנון והתחכום שנלוו למעשיו של המערער ואת העובדה שאף לאחר ששרת שהקים הוסר מספר פעמים, המערער שב והקימו מחדש, בכל פעם תחת שם אחר, תוך ביצוע פעולות שנועדו לחשוף אותו לקהל רחב יותר. אמנם המערער לא הואשם בהפצה הראשונית של אותם תכנים, כפי שציין בימ"ש קמא, אך אין בכך כדי לגרוע ממעשיו - פרסום התכנים ללא הסכמת הקורבנות, ובמיוחד צירוף הפרטים המזהים של הנשים הנצפות בתכנים בדרך שהעצימה את הפגיעה בהן. כפי שציין בימ"ש קמא, קלות ההפצה שמאפשרת הקדמה הטכנולוגית מוסיפה נופך של חומרה למעשים. מרגע הפצתם אין עוד שליטה על התכנים המופצים ברשת הווירטואלית והנזקים אינם הפיכים. כאמור, הנזקים באים לידי ביטוי בהצהרות נפגעות העבירה שהגישה המדינה, מהן עולה כי אותן נפגעות חוו הטרדות מצד גברים לצד הצעות מיניות ונפגעו מכך קשות פגיעה ארוכת טווח כאשר זהותן נחשפה ברבים וחרב עולמן בשל כך.

בכל הנוגע לאישום השני - כפי שציין בימ"ש קמא, המערער היה אחראי לפרסום התוכן המיני שבו נחזתה המתלוננת. המתלוננת שפנתה אל המערער שיסיר את התוכן המיני מצויה בעמדת נחיתות והמערער ניצל את מצוקתה, יצר עמה קשר מפרופיל מזויף ודרש כי תשלח לו סרטון שבו היא מאוננת, כתנאי להסרת התוכן המיני שבו היא נחזית. התחכום שבו פעל מהווה נסיבה לחומרה וכך גם עצם הדרישה לצפות במתלוננת כשהיא במצב אינטימי.

גם בכל הנוגע לאישום השלישי - מדובר בהחזקה של חומרי תועבה בהיקף עצום ובהם דמותם של קטינים שמקיימים יחסי מין ותיעוד ילדים רכים בעת אינוס חלקי או מלא. המערער החזיק את הקבצים בטלפון הנייד שלו באופן שהפך את

החומר לזמין הן לצפייה והן להפצה ויש בכך נסיבה לחומרה.

על רקע זה סבורני כי העונש שהוטל בגין האישומים הנ"ל אינו חורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת או הראויה, זאת גם בהתחשב בפסיקה שהוצגה על ידי שני הצדדים.

יצוין כי בימ"ש קמא התחשב בכך שמדובר במערער צעיר ללא עבר פלילי אשר לא ביצע עבירות נוספות. בימ"ש קמא התחשב בכך שהמערער הודה מיד כבר בחקירה ושיתף פעולה בחקירה וכן הודה במסגרת ההליך בבימ"ש קמא וחסך למתלוננות את הצורך להעיד וחסך מזמנו של ביהמ"ש. בימ"ש קמא ציין כי הערכת המסוכנות הנמוכה והשתלבותו של המערער בהליך טיפולי במסגרת צו פיקוח המעצר עמדו לנגד עיניו ולזכותו של המערער.

עם זאת, כפי שנקבע, אין די בשיקולים אלה כדי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסטות ממתחם העונש ההולם. כפי שנקבע, אמנם שיקום הנאשם הוא שיקול להקלה בעונש ומהתסקירים שהוגשו עולה כי המערער הודה במיוחס לו והפגין אמפתיה כלפי הנפגעות, אך שירות המבחן התרשם שהוא התקשה לקבל אחריות על מעשיו ופעל בניתוק רגשי, מתוך עיוותי חשיבה ככלי להפחתת תחושות האשמה בגין ביצוע העבירות.

סיכום:

בסיכומי של דבר, אני סבור כי בימ"ש קמא שקל את מכלול השיקולים הנוגעים בעניין וביצע את האיזון הראוי בין חומרת מעשיו של המערער ובין האינטרס הפרטי של המערער, בכך שגזר את העונש ברף התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו. כאמור, מדובר במעשים חמורים הדורשים ענישה מחמירה בהתאם. משך המאסר שנגזר הוא ברף התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו בהתאם לפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים והפסיקה הנהוגה במקרים דומים. לא מצאתי כי מדובר בחריגה המצדיקה התערבות של ערכאת הערער. כך גם לגבי גובה הפיצוי אשר אינו משקף כלל וכלל את הנזק שנגרם לכל אחת ואחת מנפגעות העבירה, כפי שפורט בתצהיריהן. הפיצוי אינו מלמד על גובה הנזק או הסבל שנגרמו להן ומדובר בהכרה סמלית בפגיעה הקשה שנגרמה להן, כפי שקבע בימ"ש קמא.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, אציע לחברותי להרכב לדחות את הערעור, שכן לא נפל בגזר הדין פגם או חריגה המצדיקים את התערבות ערכאת הערעור.

רון שפירא, נשיא

סגנית הנשיא, השופטת בטינה טאובר:

בטינה טאובר, סגנית נשיא

אני מסכימה.

השופטת לובנה שלאעטה חלאילה:

אני מסכימה.

לובנה שלאעטה חלאילה, שופטת

הוחלט פה אחד כאמור בחוות דעתו של כב' הנשיא לדחות את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון ביום 31.3.24 עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 074-7831077, 074-7831078.

ניתן היום, כ' אדר א' תשפ"ד, 29 פברואר 2024, במעמד המערער וב"כ הצדדים.

**לובנה שלאעטה חלאילה,
שופטת**

בטינה טאובר, סגנית נשיא

**רון שפירא, נשיא
[אב"ד]**